

Spiritually Whole in Him

By President Camille N. Johnson
Relief Society General President

Garīgi veseli Viņā

Kamilla N. Džonsone
Palīdzības biedrības vispārējā prezidente

April 2025 general conference

Wholeness does not necessarily mean physical and emotional restoration in this life. Wholeness is born of faith in and conversion to Jesus Christ.

Ten lepers hollered to the Savior, “Have mercy on us.” And Jesus did. He told them to show themselves to the priest, and as they went, they were cleansed of the disease.

And one of them, when he saw that he was healed, shouted praises to God. He returned to the Savior, fell at His feet, and expressed gratitude.

And the Savior said to him who was thankful, “Thy faith hath made thee whole.”

Jesus Christ had healed ten lepers. But one, coming back to the Savior, received something in addition. He was made whole.

Nine lepers were physically healed.

One was physically healed and made spiritually whole.

In pondering this story, I have wondered if the converse is true. If healing and wholeness are not the same, can one be made spiritually whole by Him but not yet physically and emotionally healed?

The Master Healer will heal all our afflictions—physical and emotional—in His time. But in the waiting to be healed, can one be whole?

What might it mean to be spiritually whole?

We are whole in Jesus Christ when we exercise our agency to follow Him in faith, submit our hearts to Him so He can change them, keep His commandments, and enter a covenant relationship with Him, meekly enduring and learning from the challenges of this earthly estate until

Veselums ne vienmēr nozīmē, ka mums šajā dzīvē tiks atjaunota fiziskā un emocionālā veselība. Veselums dzimst no ticības Jēzum Kristum un pievēršanās Viņam.

Desmit spītālgie paceltā balsī Glābējam sauca: „Apžēlojies par mums!” Un Jēzus Kristus apžēlojās. Viņš tiem lika parādīties priesteriem, un, esot ceļā, tie tika izdziedināti no slimības.

Tad viens no tiem, redzēdams, ka viņš kļuvis vesels, skaļā balsī Dievu slavēja. Viņš atgriezās pie Glābēja, nometās pie Viņa kājām un Viņam pateicās.

Un Glābējs šim pateicīgajam teica: „Tava ticība tev ir palīdzējusi [un darījusi tevi veselu].”

Jēzus Kristus bija izdziedinājis desmit spītālgos. Taču viens, kurš atgriezās pie Glābēja, saņēma vēl kaut ko. Viņš tika darīts vesels.

Deviņi spītālgie tika izdziedināti fiziski.

Bet viens tika izdziedināts ne vien fiziski, bet arī garīgi.

Apdomājot šo stāstu, es aizdomājos, vai patiesi ir pretējais apgalvojums. Ja dziedināt un darīt veselu nenozīmē vienu un to pašu, vai Jēzus var padarīt cilvēku garīgi veselu, taču vēl nedziedināt fiziski un emocionāli?

Diženais Dziedinātājs izdziedinās visas mūsu ciešanas — gan fiziskās, gan emocionālās — Savā laikā. Bet vai, gaidot dziedināšanu, cilvēks var būt vesels?

Ko nozīmē — būt garīgi veseram?

Mēs esam garīgi veseli Jēzū Kristū, kad liekam lietā mūsu rīcības brīvību, lai sekotu Viņam ticībā, pakļautu Viņam savu sirdi, lai Viņš to varētu izmainīt, turētu Viņa baušļus un stātos derībā balstītās attiecībās ar Viņu, lēnprātīgi panesot šīs Zemes dzīves pārbaudījumus un

we return to His presence and are healed in every way. I can be whole while I wait for healing if I am wholehearted in my relationship with Him.

Faith in Jesus Christ begets hope. I find hope in striving to be whole—a wholeness born of faith in Jesus Christ. Faith in Him increases my hope for healing, and that hope reinforces my faith in Jesus Christ. It is a powerful cycle.

The Lord told Enos his faith had made him “whole.” Wholeness came as Enos pondered on the words of his prophet-father, Jacob, as he hungered to understand the opportunity for eternal life, as he cried unto God in mighty prayer. And in that state of desire and humility, the voice of the Lord came to him, announcing his sins were forgiven. And Enos asked the Lord, “How is it done?” And the Lord responded, “Because of thy faith in Christ, ... thy faith hath made thee whole.”

Through our faith in Jesus Christ, we can seek to be spiritually whole while we wait and hope for physical and emotional healing.

By virtue of His atoning sacrifice, and when we sincerely repent, the Savior heals us from sin, as He did with Enos. His infinite Atonement also reaches our griefs and sorrows.

But He may not provide healing from illness and disease—chronic pain, autoimmune disorders like multiple sclerosis, cancer, anxiety, depression, and the like. That kind of healing is on the Lord’s time. And in the meantime, we can choose to be made whole by exercising our faith in Him!

To be whole means to be complete and full. Much like the five wise virgins who had their lamps full with oil when the bridegroom came, we can be whole in Jesus Christ as we fill our lamps with the nourishing oil of conversion to Him. In that way, we are prepared for the symbolic wedding supper, His Second Coming.

In the parable all ten of the virgins were in the right location, awaiting the bridegroom. Every one of them came with a lamp.

But when He came, at the unexpected midnight hour, the five foolish did not have sufficient oil for their lamps. They were not described as wicked but rather as foolish. The foolish failed to adequately prepare to keep their lamps burning with the oil of conversion.

And so, in response to their petition to be

mācoties no tiem, līdz mēs atgriezīsimies Viņa klātbūtnē un tiksim dziedināti visos veidos. Es varu būt garīgi vesela, gaidot dziedināšanu, ja no visas sirds nododos attiecībām ar Viņu.

Ticība Jēzum Kristum rada cerību. Es rodu cerību, cenšoties būt garīgi vesela, — un šī garīgā veselība rodama ticībā Jēzum Kristum. Ticība Viņam vairo manu cerību uz dziedināšanu, un šī cerība stiprina manu ticību Jēzum Kristum. Tas ir spēcīgs cikls.

Tas Kungs pateica Ēnosam, ka viņa ticība ir darījusi viņu „veselu”. Ēnoss tapa vesels, jo, alkstot izprast mūžīgās dzīves iemantošanas iespējamību, viņš gremdējās pārdomās par sava tēva — pravieša Jēkaba — vārdiem un piesauca Dievu varenā lūgšanā. Un, izjutot šīs alkas un pazemību, Tā Kunga balss pār viņu nāca, paziņojot, ka viņa grēki ir piedoti. Un Ēnoss vaicāja Tam Kungam: „Kā tas ir paveikts?” Un Tas Kungs atbildēja: „Dēļ tavas ticības Kristum, ... tava ticība darījusi tevi veselu.”

Patiecoties mūsu ticībai uz Jēzu Kristu, mēs varam tiekties pēc garīgā veseluma, gaidot un cerot uz fizisku un emocionālu dziedināšanu.

Kad mēs patiesi nožēlojam grēkus, Glābējs ar Sava Izpirkšanas upura spēku dziedina mūs no grēka tā, kā Viņš to izdarīja ar Ēnosu. Viņa bezgalīgā Izpirkšana aplāj arī mūsu sāras un bēdas.

Tāču Viņš var arī nesniegt dziedināšanu no slimībām un kaitēm — hroniskām sāpēm, autoimūnām saslimšanām, kā, piemēram, multiplās sklerozes, vēža, trauksmes, depresijas un tamlīdzīgām slimībām. Šāda veida dziedināšana notiek Tā Kunga laikā. Bettikmēr mēs varam izvēlēties tikt darīti veseli, pielietojot ticību Viņam!

Būt vesalam nozīmē būt pilnīgam. Līdzīgi kā piecas gudrās jaunavas, kuru lukturi bija pilni ar eļļu, kad atnāca līgavainis, arī mēs varam būt veseli Jēzū Kristū, piepildot savus lukturus ar šo barojošo eļļu jeb pievēršanos Viņam. Tādējādi mēs varam būt gatavi simboliskajām kāzu vakariņām — Viņa Otrajai atnākšanai.

Šajā līdzībā visas desmit jaunavas, gaidot līgavaini, atradās pareizajā vietā. Katra atnāca ar lukturi.

Bet, kad Viņš negaidīti atnāca pusnaktis stundā, piecām ģeķīgajām nebija pietiekami daudz eļļas savos lukturos. Viņas netika nosauktas par ļaunām, bet gan ģeķīgām. Ģeķīgās nespēja pienācīgi sagatavoties, lai uzturētu savos lukturos gaismu ar pievēršanās eļļu.

Un tā, atbildot uz viņu lūgumu — atļaut vi-

permitted to enter the wedding supper, the bridegroom responded, "Ye know me not."

Implying, then, that the five wise virgins did not know Him. They were whole in Him.

Their lamps were full of the precious oil of conversion, which allowed the wise virgins to enter the marriage feast on the right hand of the bridegroom.

As expressed by the Savior, "Be faithful, praying always, having your lamps trimmed and burning, and oil with you, that you may be ready at the coming of the Bridegroom."

Five Wise Virgins, by Ben Hammond

A magnificent sculpture depicting the five wise virgins was recently placed on Temple Square, just outside the doors to the Relief Society Building and in the shadow of the Salt Lake Temple.

It is a location befitting application of the parable. Because when we make and keep covenants, particularly those available in the house of the Lord, we fill our lamps with the oil of conversion.

While the women represented as the five wise virgins are not sharing the oil of their conversion, they are sharing their light as they hold up their lamps, which are full of oil and burning brightly. Significantly they are depicted supporting one another—shoulder to shoulder, an arm around another, making eye contact and beckoning others to come to the light.

Indeed, "[we] are the light of the world." The Savior declared:

"I give unto you to be the light of this people. A city that is set on a hill cannot be hid.

"... Do [we] light a candle and put it under a bushel? Nay, but on a candlestick; and it giveth light [unto] all that are in the house;

"Therefore let your light so shine before this people, that they may see your good works and glorify your Father [which] is in heaven."

We are commanded to share His light. So keep your lamp full of the oil of conversion to Jesus Christ and be prepared to keep your lamp trimmed and burning bright. Then let that light shine. When we share our light, we bring the relief of Jesus Christ to others, our conversion to Him is deepened, and we can be whole even while we wait for healing. And as we let our light shine brightly, we can be joyful even while we wait.

A scriptural example is useful in reinforcing

ņām piedalīties kāzu mielastā, līgavainis atbildēja: „Jūs Mani nepazīstat.”

Tas nozīmē, ka piecas gudrās jaunavas Viņupazīna. Viņas bija veselas Viņā.

Viņu lukturi bija pilni ar dārgo pievēršanās eļļu, kas ļāva gudrajām jaunavām baudīt kāzu mielastu, atrodoties pie līgavaiņa labās rokas.

Kā teica Glābējs: „Esiet uzticīgi, vienmēr lūdzot Dievu, lai jūsu lukturi būtu kārtībā un degtu, un jums būtu eļļa, lai jūs būtu gatavi līgavaiņa atnākšanai.”

Piecas gudrās jaunavas, Bens Hamonds

Nesen Tempļa laukumā, tieši pie Palīdzības biedrības ēkas durvīm un Soltleikas tempļa ēnā, tika uzstādīta krāšņa skulptūra, kurā ir attēlotas piecas gudrās jaunavas.

Tā ir piemērota vieta šīs līdzības atainošanai. Jo, slēdzot un ievērojot derības, jo īpaši tās, kas ir pieejamas Tā Kunga namā, mēs piepildām savus lukturus ar pievēršanās eļļu.

Lai gan sievietes, kuras ir attēlotas kā piecas gudrās jaunavas, nedalās ar savu pievēršanās eļļu, viņas dalās ar savu gaismu, jo viņas tur paceltus savus lukturus, kas ir pilni ar eļļu un spoži deg. Zīmīgi, ka šajā skulptūrā ir attēlots, ka viņas atbalsta cita citu — plecu pie pleca, ieskaujot, uzturot acu kontaktu un aicinot citus nākt pie gaismas.

Patiesi, „[mēs esam] pasaules gaisma”. Glābējs paziņoja:

„Es dodu jums būt par gaismu šai tautai. Pilsēta, kas stāv kalnā, nevar būt apslēpta.

... Vai [mēs] iededzin[ām] sveci un liek[am] to zem pūra? Nē, bet gan svečturī, un tā dod gaismu visam namam;

tādēļ lai jūsu gaisma spīd šo ļaužu priekšā, lai tie varētu redzēt jūsu labos darbus un godināt jūsu Tēvu, kas ir debesīs.”

Mums ir pavēlēts dalīties Viņa gaismā. Tāpēc pārliecinieties, lai jūsu lukturi būtu pilni ar pievēršanās Jēzum Kristum eļļu, un esiet gatavi šo lukturi kopt un spodrināt. Tad ļaujiet tā gaismai mirdzēt. Kad mēs dalāmies savā gaismā, mēs sniedzam Jēzum Kristus dāvāto atvieglojumu citiem, mūsu pievēršanās Viņam padziļinās un mēs varam būt veseli, pat tad, kad gaidām uz dziedināšanu. Un, ļaujot mūsu gaismai spoži spīdēt, mēs varam gūt prieku pat laikā, kamēr gaidām.

Lai izceltu principu, ka mēs varam būt veseli,

ing the principle that we can be whole as we are converted to Jesus Christ and draw strength from Him, even while we wait for healing.

The Apostle Paul had some kind of affliction—what he described as a “thorn in the flesh,” which three times he had asked the Lord to remove. And the Lord said to Paul, “My grace is sufficient for thee: for my strength is made perfect in weakness.” To which Paul declared:

“Most gladly therefore will I ... glory in my infirmities, that the power of Christ may rest upon me.

“Therefore I take pleasure in infirmities, ... in distresses for Christ’s sake: for when I am weak, then am I strong.”

Paul’s example suggests that even in our weakness, our strength in Jesus Christ can be made perfect—that is, complete and whole. Those who wrestle with mortal struggles and turn to God in faith like Paul can receive the blessings of becoming acquainted with God.

Paul was not healed of his affliction, but he was spiritually whole in Jesus Christ. And even in his adversity, the light of his conversion to and strength from Jesus Christ was shining, and he was joyful. In his Epistle to the Philippians, he exclaimed, “Rejoice in the Lord alway[s]: and again I say, Rejoice.”

Sisters and brothers, the answer is yes, we can be spiritually whole, even while we wait for physical and emotional healing. Wholeness does not necessarily mean physical and emotional restoration in this life. Wholeness is born of faith in and conversion to Jesus Christ and in letting the light of that conversion shine.

“Many are called, but few [choose to be] chosen.”

All will be physically and emotionally healed in the Resurrection. But will you choose now to be whole in Him?

I declare with joy that I am converted to the Lord Jesus Christ. I am striving to be whole in Him. I am sure that all things will be restored and healing will come, in His time, because He lives.

Mary Magdalene was a woman healed of Jesus Christ. And she was a woman whole in Jesus Christ. As His disciple, she followed the Savior throughout Galilee and ministered to Him.

She was present at the foot of the cross, a witness to His death.

pievēŗšoties Jēzum Kristum un smēļoties no Viņa spēku, pat gaidot uz dziedināšanu, mums node-rēs kāds Svēto Rakstu piemērs.

Apustulim Pāvilam bija kāda liksta, ko viņš raksturoja kā „dzeloni miesā”, un viņš trīs reizes Tam Kungam lūdza, lai Viņš viņu no tā atbrīvo-tu. Un Tas Kungs Pāvilam sacīja: „Tev pietiek ar Manu žēlastību; jo Mans spēks nespēkā varens parādās.” Uz to Pāvils atbildēja:

„Tad nu daudz labāk lielīšos ar savu nespēku, lai Kristus spēks nāktu pār mani.

Tādēļ man ir labs prāts vājībās ... un bailēs Kristus dēļ. Jo, kad esmu nespēcīgs, tad esmu spēcīgs.”

Pāvila piemērs liecina, ka pat mūsu vājumā mūsu spēks Jēzū Kristū var kļūt nevainojams — tas ir, pilnīgs un vesels. Tie, kuri cīnās ar laicīgās dzīves grūtībām un ticībā vēŗšas pie Dieva kā Pāvils, var saņemt svētības, jo iepazīst Dievu.

Pāvils netika dziedināts no savām ciešanām, bet viņš bija garīgi vesels Jēzū Kristū. Un pat ne-laimē pievēŗšanās gaisma un spēks, ko viņš guva no Jēzus Kristus, spīdēja, un viņš bija priecīgs. Vēstulē filipieŗiem viņš mudināja: „Priecājieties iekŗ Tā Kunga vienumē; es vēlreiz teikŗu, priecā-jieties!”

Māŗas un brāļi, atbilde ir — jā, mēs varam būt garīgi veseli, pat gaidot fizisko un emocionālo dziedināšanu. Veselums ne vienmēŗ nozīmē, ka mums šajā dzīvē tiks atjaunota fiziskā un emo-cionālā veselība. Veselums dzimst ticībā Jēzum Kristum un no pievēŗšanās Viņam, kā arī no tā, ka ļaujam spīdēt šīs pievēŗšanās gaismai.

„Daudzi ir aicināti, bet maz [izvēŗas būt] izredzēti.”

Augŗāmcelŗšanās laikā visi tiks fiziski un emocionāli dziedināti. Bet vai jūŗtagadizvēŗēŗie-ties būt veseli Viņā?

Es ar prieku paziņoju, ka esmu pievēŗsta Tam Kungam Jēzum Kristum. Es cenŗos būt vesela Viņā. Es esmu droŗa, ka visas lietas tiks atjauno-tas un mēs saņēmsim dziedināšanu Viņa laikā, jo Viņŗ ir dzīvs.

Marija Magdalēna bija sieviete, kuru izdzie-dināja Jēzus Kristus. Un viņa bija sieviete, kura bija vesela Jēzū Kristū. Būdamā Viņa mācekle, viņa sekoja Glābējam it visur Galilejā un kalpoja Viņam.

Viņa atradās krusta pakājē un bija Viņa nāves lieciniece.

She went to His tomb to complete the burial preparations and discovered that the stone covering had been taken away, that the Lord's body was gone. Mary was at the tomb weeping when she was asked, first by the angels and then by the Savior Himself, "Woman, why weepest thou? whom seekest thou?"

Mary cried, "They have taken away my Lord, and I know not where they have laid him."

And Jesus tenderly called her by name, "Mary." And she recognized Him and reverently replied, "Rabboni; ... Master."

Prophesying of the Savior, Isaiah said, "He will swallow up death in victory; and the Lord God will wipe away tears from off all faces."

His Resurrection allowed Mary's tears to be wiped away. Surely He will wipe away yours too.

Mary was the first witness of the resurrected Savior. And she was the first to witness to others of what she had seen.

I humbly add my testimony to Mary's. He is risen. Jesus Christ lives. Ultimately all will be healed, physically and emotionally, in Him. And in the waiting for that healing, faith in the Master Healer will make us spiritually whole. In the name of Jesus Christ, amen.

Viņa devās pie Viņa kapa, lai pabeigtu apbedīšanas sagatavošanās darbus, un atklāja, ka akmens ir novelts un ka Tā Kunga miesas vairs nav. Marija pie kapa raudāja, kad vispirms eņģeļi un pēc tam pats Glābējs viņai vaicāja: „Sieva, ko tu raudi? Ko tu meklē?”

Marija raudot atbildēja: „Viņi manu Kungu paņēmuši, un es nezinu, kur viņi To likuši.”

Un Jēzus viņu maigi nosauca vārdā: „Marija.” Un viņa Viņu atpazīna un godbijīgi atbildēja: „Rabuni ... Mācītāj.”

Pravietojot par Glābēju, Jesaja teica: „Nāvi Viņš izdeldēs uz mūžīgiem laikiem, un Dievs Tas Kungs nožāvēs visas asaras no ļaužu vaigiem.”

Ar Viņa Augšāmcelšanos tika nožāvētas Marijas asaras. Viņš noteikti nožāvēs arī jūsējās.

Marija bija pirmā augšāmceltā Glābēja lieciniece. Un viņa bija pirmā, kura liecināja citiem par to, ko bija redzējusi.

Es pazemīgi pievienojos Marijas liecībai. Viņš ir augšāmcēlies. Jēzus Kristus ir dzīvs. Galu galā visi tiks Viņā dziedināti — gan fiziski, gan emocionāli. Un, gaidot šo dziedināšanu, ticība uz Dīžo Dziedinātāju mūs darīs garīgi veselus. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.